

LBRIS

We know
books

Tommy Greenwald

**CUM SĂ FACI
SĂ NU CITEȘTI**
și să fii cool

**GHIDUL LUI
CHARLIE JOE JACKSON**

Ilustrații de J.P. Coovert

Traducere din engleză de Mihaela Burviană

arthur

încă o dovadă că ele sunt ființe umane mai avansate decât noi.)

Așa că relaxați-vă și savurați povestea mea despre cum am explorat planeta fascinantă a acestor creaturi misterioase.

Dacă studiați cu atenție tot ce am făcut eu, o să vă descurcați.

Numai să faceți exact opusul.

Partea întâi

DOCTORUL IUBIRII

Am de făcut un anunț: anii de gimnaziu sunt cei mai frumoși ani din viață.

Ei, sigur, știi ce zic unii: „Treci de gimnaziu și totul o să fie mai bine după aceea“.

Dacă mă întrebați pe mine, oamenii ăia sunt nebuni.

Uite ce-i, înțeleg că nu e așa pentru toată lumea, dar eu IUBESC gimnaziul. E super distractiv. Te-mele sunt cam grele, dar nu exagerat de grele. Cărțile pe care trebuie să le citești sunt un pic cam lungi (mie mi se pare că și cinci pagini sunt prea multe), dar nu exagerat de lungi. Nu ai toată presiunea nebună din liceu, ca sora mea, Megan. Și să nu uităm de recreația mare! Haideți, oameni buni! Viața e frumoasă!

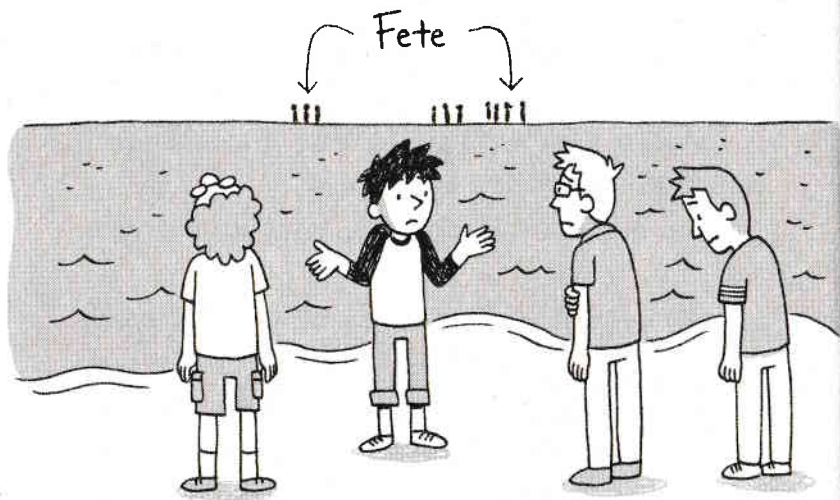
Cu o excepție.

Nu am și eu prietenă.

Ideea e așa: când încep gimnaziul, băieții și fetele încă nu știu care-i treaba cu ceilalți. Dar *deloc!* Își dau târcoale unii altora, ca doi câini care tocmai

au fost băgați în aceeași cușcă pentru prima dată. Ei *cred* că ar trebui să fie prieteni, *vor* să fie prieteni, dar încă nu știu *cum* să facă asta.

Apoi, pe măsură ce trece timpul, se mișcă lucrurile. Oceanul imens dintre băieți și fete devine un râu.

Apoi un pârâu.

Apoi o băltoacă.

Și, în cele din urmă, până să te dezmeticești, te trezești că Timmy McGibney îți strigă la ureche:

— Am prietenă!

Ceea ce mi s-a întâmplat mie la prânz într-o zi.

Mi-am ridicat privirea din sendvișul meu cald și cu chiftele și am pufnit către Timmy:

— Sigur că da!

Timmy nu era chiar un magnet pentru gagici. A existat o perioadă de două săptămâni în care a ieșit cu fosta fată a visurilor mele, Hannah Spivero, ceea ce ar fi trebuit să-i îmbunătățească imaginea în ochii doamnelor. Din păcate, a stat pe tușă de atunci.

— Vorbesc serios, a spus el cu gura plină de înghețată sendviș, pe care o vedeam în toată splendoarea. Erica Pope a zis da.

— Erica Pope?

Mi-am dat ochii peste cap. Erica era *muuuult* peste nivelul lui Timmy.

— Îhî. Se pare că are o slăbiciune pentru jucătorii de *lacrosse*.

Timmy era cel mai vechi, cel mai apropiat și cel mai enervant prieten al meu, dar exista un lucru pe care nu puteai să-l contești: era, de departe, cel mai bun jucător de *lacrosse* din clasa noastră.

— O să te cred când o să văd cu ochii mei, am zis eu.

După vreo opt secunde, am văzut.

Erica s-a apropiat de Timmy, l-a îmbrățișat strâns, apoi i-a șoptit la ureche „Ne vedem după spaniolă“ și a fugit.

Timmy m-a privit cu un zâmbet mult prea larg:

— Cum spuneam.

Am clătinat din cap și m-am concentrat asupra laptelui cu ciocolată. Era clar că vremurile se schimbau. Sigur, Jake Katz încă ieșea cu Hannah, iar Phil Manning și Celia Barbarossa deja se purtau ca un cuplu căsătorit de mult, dar, în ultimul an, astea fuseseră cam singurele cupluri din clasă.

A, stați așa! Uitasem de Katie și Nareem.

Știți despre cine vorbesc, nu? Katie Friedman și Nareem Ramdal au fost un cuplu destul de celebru o vreme. Numai că s-au despărțit acum câteva luni. Mie mi-a părut rău pentru ei, dar o parte din mine nu a fost tristă, pentru că, neoficial, Katie este cea mai bună prietenă a mea dintotdeauna și cred că eram puțin gelos că avea iubit. Asta mi s-a părut tare ciudat atunci.

În fine, Timmy a mai flecărit fericit despre Erica timp de un minut. Eu nu eram foarte atent, asta până când am auzit două cuvinte pe care nu le mai auzisem niciodată în aceeași propoziție: „Pete“ și „întâlnire“.

Mi-am ridicat privirea.

— Ce ai spus adineauri?

— Pete iese cu cea mai bună prietenă a ei și avem cu toții întâlnire la film sâmbătă seara.

— Pete iese cu Mareli?

Eram șocat. Mareli era fata care se mutase din Puerto Rico în urmă cu vreun an. Era tare

elegantă. După spusele Elizei Collins, avea cea mai tare colecție de cercei din școală și părea mult prea sofisticată pentru Pete Milano. De fapt, acum că mă gândesc la asta, și un porc mistreț e prea sofisticat pentru Pete Milano.

— Lui Mareli îi place de Pete, mi-a confirmat Timmy. I se pare tare amuzant. Și zice că e mișto că familia lui crește găini.

Era adevărat. Familia lui Pete creștea găini de când îl cunoșteam eu. El zicea că ouăle erau delicioase.

— Și sunt și mișto ca animale de companie, zicea. Chiar dacă nu-ți aduc bățul, cum fac câinii, sau mai știi eu ce.

Dar să revenim la oile noastre.

— Deci sunt împreună? l-am întrebat pe Timmy.

— Da! a răspuns el. Azi i-a dat întâlnire lui Mareli.

Pete a fost îndrăzneț dintotdeauna, recunosc.

— Deci vrei să vii? a adăugat Timmy.

Am clipit.

— Ce? Unde să vin?

— La film. O să vină o grămadă.

— De exemplu cine?

Timmy a zâmbit, de parcă știa că o să mă enerveze ce urma să spună, ceea ce s-a și întâmplat.

— Păi Hannah și Jake, Phil și Celia, Pete și Mareli, eu și Erica și cred că și Katie și Nareem, chiar dacă nu mai sunt împreună, și cred că puștiul ăla nou, Emory, o să-i dea întâlnire Elizei.

— Emory? Nu se poate!

Lucrurile deveneau tot mai ciudate. Eliza Collins era diva Școlii Generale Eastport și nimeni nu avusese tupeul să-i dea întâlnire. Și acum îndrăznește un puști nou?

— *Ba se poate!* a clarificat Timmy. Emory e din California și se pare că acolo oamenii au multă încredere în ei.

Am luat o gură de lapte cu ciocolată și am oftat adânc. Apoi am analizat ce variante aveam: să mă duc la film și să mă uit la o grămadă de cupluri îmbrățișându-se, ori poate chiar sărutându-se, sau să rămân acasă și să-i ascult pe părinții mei vorbind cu soră-mea, Megan, despre facultățile la care ar trebui să se înscrie.

Hei, ia stați așa!

Mai știți ce am zis înainte, că „anii de gimnaziu sunt cei mai frumoși ani din viață“?

Retrag tot!

După ce m-am gândit la toate astea, decizia a fost ușor de luat. M-am dus la cinema.

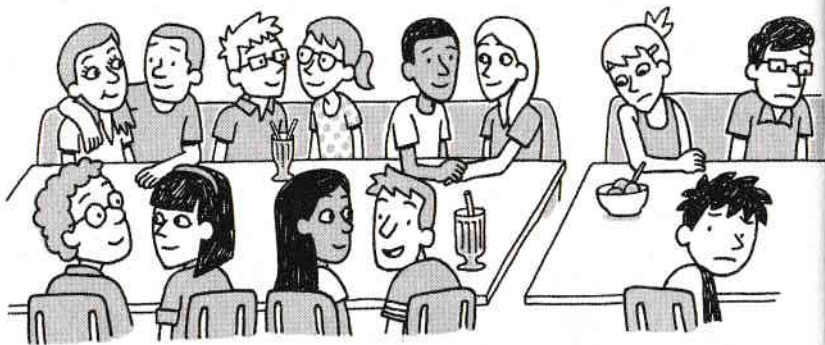
Era un film caraghios despre un tip care nu putea să-i spună prietenei lui că o iubește, așa că el și prietena lui se ceartă și, când el se duce la culcare, ea îi face o vrajă. Când se scoală din somn, descoperă că plânge de câte ori aude cuvântul „dragoste“, prin urmare e foarte rușinat la muncă. În cele din urmă, înțelege că a devenit o persoană mai bună, apoi se trezește și își dă seama că totul a fost un vis și răsuflă ușurat, dar în secret este îngrijorat întrucât crede că ar putea să redevină persoana insensibilă de dinainte.

În fine, a avut câteva scene amuzante, înainte să devină enervant de moralizator și educativ la sfârșit. De ce or face filmele mereu așa?

După aceea, ne-am dus cu toții la Jookie's la un *milkshake*.

Am ocupat două separeuri: cuplurile într-unul, restul în celălalt.

Asta însemna că Jake, Hannah, Phil, Celia, Timmy, Erica, Pete, Mareli, Emory și Eliza erau toți la o masă (se pare că Emory și Eliza hotărâseră oficial să devină cuplu cândva în primele douăzeci de minute ale filmului).

Iar Katie, Nareem și cu mine eram la cealaltă masă.

— E mișto că ați rămas amici și acum, după ce v-ați despărțit, am zis eu. E foarte tare!

Nareem s-a holbat la paharul de suc.

— Dacă vrei să știi adevărul, de fapt, e foarte dificil.

— A! am exclamat.

Asta a pus capăt conversației pentru o vreme. Am stat acolo și mi-am mâncat cheeseburgerul și

am încercat să țin o lingură în echilibru pe vârful nasului. A trebuit să încerc de mai multe ori, dar am reușit.

— Ia uitați! mi-am anunțat eu isprava.

— Ieee! a răspuns Katie fără nici cea mai mică urmă de entuziasm.

— Bravo! a zis Nareem.

Am mai luat câteva guri de mâncare.

— Hei, urmează weekendul cu reuniunea Kartzulya, a spus Katie, încercând să găsească ceva care să ne înveselească pe toți.

Tabăra de la Kartzulya – care se pronunță Cărțulia – este tabăra de vară cu activități ca la școală în care am fost toți trei anul trecut. Nu mi-a plăcut deloc în primele patru zile. Pe urmă am tolerat-o cumva încă vreo trei zile. A urmat o săptămână în care mi s-a părut decentă. Când s-a terminat, nu mai voiam să plec de acolo.

Reuniunea avea loc la New York peste vreo două săptămâni și avea să fie nemaipomenită.

— Hei, da! am zis eu, bucuros că ne aștepta ceva distractiv.

Katie a zâmbit.

— Credeți că o să fie acolo și Jared Bumpers?

Eu și Nareem am râs. Jared era puștiul care fusese dat afară din tabără în ultima zi pentru că trișase.

— Mă îndoiesc, am zis.

— Cu siguranță ar fi o răsturnare ironică de situație, a adăugat Nareem, dându-se mare cu vocabularul lui nedrept de bogat, ca de obicei.

M-am gândit la tabără vreun minut. Unul dintre motivele pentru care fusese așa de distractivă era că cei mai mulți de acolo erau... cum să zic asta fără să sune a insultă... super tocilari. Eu eram băiatul relaxat. De fapt, Tabăra Kartzulya era locul unde dădusem pentru prima dată sfaturi despre fete (unui puști înalt, cam bleg, pe nume George Feedleman, care până la urmă a devenit unul dintre cei mai apropiați prieteni ai mei). Mda. Toți mă credeau mare expert. Un crai în toată regula.

Și când colo...

— Știți ceva? am zis eu. Asta-i nașpa.

Nareem s-a oprit chiar când a dat să ia o mușcătură, ceea ce nu e ușor când mănânci batoane de brânză prăjită. Odată ce te pornești să mănânci chestiile alea, este aproape imposibil să încetinești.

— Ce e nașpa? a întrebat el.

Am oftat adânc.

— Ei, poate că „nașpa“ e un cuvânt prea puternic, dar e ciudat. Brusc, sunt singurul fără prietenă. Mă simt ca un ratat.

Katie și Nareem s-au uitat unul la altul și deodată mi-am dat seama că, din moment ce nici ei

nu aveau prieten sau prietenă, practic îi făcusem și pe ei ratați.

— Scuze, am adăugat eu. Nu mă refeream la voi. Cel puțin... adică... cred că, de fapt, voiam să spun că eu nu am avut *niciodată* prietenă.

Și uite așa, am spus-o. Tristul adevăr. *Nu am avut niciodată prietenă*. Practic, aproape avusesem prietenă odată. O chema Zoe Alvarez și era clar că ne plăceam unul pe celălalt, dar ea s-a mutat din oraș și, după câteva neînțelegeri jenante, am hotărât că era mai bine să rămânem doar amici. Iar Eliza Collins, considerată de toată lumea cea mai drăguță fată din clasă, m-a plăcut dintotdeauna, dar, din nu știu ce motiv ciudat, sentimentele nu au fost reciproce. În fine, m-am trezit că trec anii de gimnaziu și că nu spuseseam *niciodată* cele mai dulci trei cuvinte:

„Da, suntem împreună.“

— Ei, sunt sigur că norocul îți va surâde în curând, a zis Nareem cu tonul lui tipic de cea-mai-ama-bilă-persoană-din-lume. Ești amuzant și deștept și orice fată ar fi norocoasă să iasă cu tine.

— Nu mai fi așa drăguț, Nareem, a intervenit Katie. Este posibil ca Charlie Joe să-și petreacă toată viața fără să cunoască dragostea unei femei cumsecade.

— Ha ha! am exclamat eu.